

henfigtsmæssigt, hvad der netop for Bedkommendes egen Skyld og med Hensyn til hans faa og ringe Spareffillingers frugtbringende Anvendelse er henfigtsmæssigt. Jeg troer, at man for at forhindre Stridigheder og Paastande, der kunne tænkes endog at komme af Chicane, nødvendigviis bør sætte en, om end meget lav, Minimumsgrænse. Naar man tager Hensyn til det af mig nysnævnte Tilfælde, kan der imidlertid maaffee være Grund til at sætte en noget forskjellig Minimumsgrænse for Livsforfkringer eller Overlevelsesrenter, der tegnes ved Hjælp af Indskud een Gang for alle, og saa for dem, der tegnes ved Hjælp af Præmier. Med Hensyn til de sidstnævnte bør man formeentligt sætte Minimum lidt høiere, og jeg vil strax sige, at jeg ikke seer, at der kan være nogensomhelst Grund til at nedsætte Størrelsen af den mindste Overlevelsesrente, der skal kunne erhverves ved Præmiebetaling, under det Beløb, som nu er fastsat som den laveste Grænse, nemlig 5 Rd. Naar en saadan Overlevelsesrente erhverves gennem Præmier og da navnlig gennem maanedlige Præmier, kan der ikke være Tale om nogen Vanffelighed ved at udrede Beløbet, og et mindre Beløb end 5 Rd. kan derfor slet ikke betragtes som noget væsentligt Gode, hvis Opnaaelse man skal søge at imødekomme.

Det næste og vigtigere Punkt, som jeg vil omtale, og som i og sig ogsaa mere egner sig til at fremdrages ved 1ste Behandling, er et Punkt, som ligeledes kom stærkt frem ved Behandlingen af det tidligere lignende Lovforslag. Jeg sigter herved til de Bestemmelser, som indeholdes i § 17. Denne Paragraph, der forøvrigt er temmelig kort, omfatter paa een Gang Bestemmelserne om Anstaltens Bestyrelse og om dens Midlers Frugtbargjørelse. Jeg skal tillade mig strax at udtale, at den forekommer mig at være meget lidt tilfredsstillende, idet den dels ikke indeholder, hvad der efter min Mening nødvendigviis maa fastsættes i selve Loven, dels antyder en Bestyrelsesform, som jeg troer, at man, naar den tænkes optagen og fastsat i Loven, ikke vilde kunne billige. Det vil erindres, at de nu bestaaende Anstalter have en collegial Besty-

relse af 5 Medlemmer, og Bestemmelserne om denne Bestyrelse ere, saavidt jeg erindrer, af den Art, at det endog kunde være underkastet lidt Betænkelighed ligeoverfor de nuværende Interessenter at afvige fra samme, idet disse mulig kunne anfæ sig berettigede til at betragte denne Bestyrelsesform som en af de Ting, som de have taget med i Betragtning ved at tye til Anstalten og yde den Tillid. Denne Betænkelighed kan dog maaffee fjernes ved den Betragtning, at Interessenterne jo i ethvert Fald have den Sikkerhed, der ligger i Statsgarantien. Hvad derimod Staten selv angaaer, da troer jeg ikke, at der haves nogen tilstrækkelig Sikkerhed i, hvad der nu foreslaaes. Der foreslaaes, at Anstaltens Bestyrelse skal bestaae af indtil 5 Medlemmer, af hvilke eet er udnævnt til Formand, men der fastsættes ikke noget Minimum for Medlemmernes Antal. Der vil saaledes efter denne Bestemmelse kunne være 5, 4 eller 3 Bestyrelsesmedlemmer; ja, jeg seer end ikke, at der vilde kunne være Noget i veien for der efter kun at udnævne to. Kun eet Medlem troer jeg, at det ikke vilde gaae an at lade udgjøre hele Bestyrelsen, eftersom der staaer i Lovforslaget, at der skal være en Formand, og en Formand jo dog forudsætter en Fleerhed af Bestyrelsesmedlemmer. Men der vil altsaa kunne være indtil kun to Bestyrelsesmedlemmer. Med Hensyn til disse Medlemmers Qualificationer indeholdes der nu dernæst aldeles ingen Bestemmelser i Lovforslaget. Hidtil eksisterer der med Hensyn til de bestaaende Anstalter den Bestemmelse, at der skal være to matematikkyndige Medlemmer i deres Bestyrelse. Seer jeg nu hen til Lovforslagets Motiver, saa seer jeg vel ogsaa, at det ikke er Meningen ganske at udelukke det særlig matematikkyndige Element af Bestyrelsen, men jeg savner dog rigtignok i høj Grad en saadan bestemt Stilling for dette Element, at Staten derved kan føle sig betrygget med Hensyn til hele Anstaltens Virksomhed. Der er i Motiverne gjort opmærksom paa — det er i disses almindelige Deel, Spalte 1841 i Tillæg A til Rigsdagstidenden — at Anstaltens hele Drift og Forhold til Publicum bør være ordnet paa, hvad man kalder en